



EM 2020/15a
27. september 2020
Múte Bourup Egede

Åbningsdebat på baggrund af åbningstale af Formanden for Naalakkersuisut

(Formand for Naalakkersuisut)

Nu er de dejlige sommerdage hvor vi samler ressourcer overstået og vinteren banker på døren.

Ærede medborgere og Inatsisartut kolleger, et af efterårets kendetegn – nemlig starten af det nye Inatsisartutår er nu indledt.

Arbejdet for fremtiden som vi folkevalgte har mulighed for at være med til at bane vej er nu indledt. Lad os huske at vi er her på vegne og for befolkningen.

Inuit Ataqatigiit tror på, at alle borgere her i landet kan være med til at gøre en indsats og være til gavn for samfundet.

Vi er et lille folk i et kæmpe stort land. Vi har i gennem mange generationer levet af de ressourcer landet tilbyder, hvor vi i solidaritet sammen værner om vores land og natur og hvor vi går op i vores efterkommeres velstand.

Indtil fornylig er vores lands økonomi været stærk. Men flertallet i samfundet føler, at det er blevet dyrere at opretholde dagligdagen. Den øgede velstand kommer kun få borgere til gavn. De rige bliver endnu rigere, men langt den største flertal af borgerne kæmper for at få enderne til at mødes og er sakket bagud i udviklingen.

Selv om det på grund af Corona er svært at spå om fremtiden, så ville flertallet være i tvivl når vi før coronaepidemien spurgte vores landsmænd om vores efterkommere vil have en bedre fremtid end os.

Ingen af os er i tvivl om, at der i fremtiden vil være færre i arbejdsmarkedet. Dem der skal forsørge i fremtiden er i tilbagegang og dem der skal forsørges i fremtiden vokser i antal, hvilket giver ængstelse for mange arbejdere.

Mange af arbejderne har løftet samfundet til det niveau som vi nyder af i dag.

Flertallet af dem er begyndt at frygte de levevilkår de vil få efter et langt og hårdt arbejdsliv, ligesom de også er ængstelige for de levevilkår som deres efterkommere vil få. Vi er nået til det punkt, at mange fravælger alderdom i vores land, idet de i deres alderdom vil vende hver en krone til at få enderne til at

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni



mødes, ligesom de føler at de ikke kan sætte deres lid til dem de har været med til at løfte, nemlig samfundet.

Derudover har vi mange unge som ikke er blevet en del af arbejdsmarkedet og som det offentlige ikke har indsigt i og det skal vi have rettet op på.

Vi skal prioritere velfærden.

Tiden er kommet til at der kommer en mærkbar løft i befolkningens levevilkår. Det er nødvendigt at vi sætter rammer for vores land bliver nemmere at leve i og at folk får lyst til at leve i vores land.

Vi skal sikre at barnet får bedst mulige kår fra fosterstadiet til tiden under opvækst, under unddannelse samt arbejdsliv, ligesom barnets forældre og bedsteforældre skal sikres bedst mulige kår. For det er familierne der bærer samfundet og når de har gode levevilkår, så vil vores land være velkørende.

For når vi mennesker får en mulighed, bliver udvist tillid, så får vi enorme ressourcer. Vi får ressourcer til at sikre velfærd til de kommende generationer.

Det er det kraft vi har haft gennem generationer. Solidaritet og fælles ansvar. Det skal vi fastholde.

Det er nødvendigt at understrege, at det går godt på mange områder. Hvis vi ikke griber helt ind til roden der hvor det går knap så godt kan vi ikke sikre, at det kommer til at gå generelt godt. Det er netop derfor det er nødvendigt at fremme folks levevilkår.

Folk med behov skal kunne regne med, at de i tide modtager hjælp når de får behov herfor.

For vi har som samfund og tung udfordring. Alt for mange gange har vi sat ind med symptombehandling alt for sent.

Rettidig omhu er et af nøglerne.

Som en del af løsningen foreslår vi, at man i højere grad end i dag har fokus på et barn fra fosterstadiet til barnet fylder 3 år fra socialvæsenet.

Dermed vil vi gribe ind i tide, inden ilden breder sig gennem tidlig indsats.

Inden til da har vi både sociale og strukturelle indsatser der skal gøres. Der er indsatser for at løfte pædagoger og pædagogmedhjælpere samt mærkbar forbedring af deres løn- og ansættelsesvilkår.

Vi har masser ting at gribe fat om, og vi må tro på, at vi kan klare det. Vi som folkevalgte har ansvaret for at sætte positive rammer for samfundet.

Dette fordi vi i gensidig tillid skal løfte alle borgeres levevilkår.

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni



Vi skal skabe lokalsamfund som selv løfter udviklingen. For ressourcerne findes blandt de enkelte borgere, vi skal benytte eksisterende ressourcer til at løfte udviklingen.

For at skabe et sundt samfund er det nødvendigt at styrke åndeligheden i samfundet.

Her i landet har vi mange skabende kunstnere som vi kan være stolte af. Denne store ressource som spredes til os alle styrker os som samfund.

Vi tror på, at vi gennem yderligere styrkelse vilkårene for kulturen kan styrke samfundet yderligere. For kroppen alene uden udvikling på det åndelige er ikke nok.

Vi vil fortsætte vores arbejde for at styrke kulturen og idrætten ved fremsættelse af forslag og gennem forbedringer af deres vilkår.

Uanset hvor vi kommer her i landet, så er borgerne optaget af sundhedsvæsenet. For selv om de mange ansatte på sundhedsvæsenet bruger alle deres kræfter, så kan vi ikke lægge det døde øre til borgernes efterlysning af bedre service.

Et af de vigtigste indsatser vil være en forbedring af sundhedsvæsenets struktur. At lægge grund for at man overalt i dette land kan modtage troværdigt og trygt service fra sundhedsvæsenet.

I dag er utryghed omkring sundhedsvæsenet i byerne en realitet. Vi kan som eksempel nævne, at man i nogle af byerne fjerner lægelige og jordemodernormeringer, eksempelvis har man fjernet lægestilling i Ittoqqortoormiit og Aasiaat er ikke længere en by hvor man kan føde, hvilket giver utryghed.

Et af de ting der skal forbedres er, at man hurtigt får diagnosticeret og sætter en behandling ind hos de alvorligt syge patienter. Inuit Ataqatigiit har blandt andet fremsat et forslag herfor, som har mødt tilslutning i Inatsisartut. Naalakkersuisut skulle ellers færdiggøre denne indsats og fremsætte forslag til Inatsisartut. Men indtil nu er dette ikke sket, hvorfor vi nu forstår hvad deres prioriteringer er. For de har end ikke begrundet deres manglende indsats.

Et af de væsentlige ved tidlige indsatser fra fosterstadiet til barnets fyldte 3. år er at man retter op på familiens rejse når moderen skal føde. Mange af vordende mødre rejser væk fra deres byer og bygder mutters alene og uden ledsagelse af familiemedlemmer. Det giver tunge byrder for nogle af familierne. Vi foreslår at man sammen med jordemoderforeningen og andre implicerede finder nogle løsninger.

For det er vigtigt at familielivet får en god start. Det gælder også kvaliteten af barselsorlov. Vi har i de senere år taget små forbedrende skridt. Også selv om vi stadigvæk mangler en del.

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni



Her til efteråret er barselsfonden noget af det vi skal tage stilling til. Indtil dette bliver en realitet, er det vigtigt at alle de fødende får en god barsel. For det er i netop denne tid sporene til en god fremtid bliver lagt.

Når folks levevilkår skal forbedres kan man ikke komme uden om kommunerne. For det er netop dem der arbejder med folks daglige liv og det er ligeledes dem der har det tætteste bånd til borgerne og dermed kan få opmærksomhed omkring konsekvenser af lovgivningen. Dermed kan de påpege forhold som bør forbedres.

Det vil sige sammen med de 5 kommuner her i landet og med andre implicerede; for at de større byer, yderdistrikter og bygderne alle kan udvikle sig, ligesom det er vigtigt at de bliver inddraget for at sikre, at deres vilkår ikke bliver dårligere.

Sammen med kommunerne skal den administrative opbygning, som er blevet alt, alt for stor, tilpasses vores land og vi skal have mindsket administrationen; Vi skal opstille mål, sikre en smidiggørelse og finde andre praksisser ligesom vi må finde måder at samkøre på. Der kan den administrative fornyelse foretaget af Kommune Qeqertalik, hvor borgeren sættes i centrum benyttes som inspiration for det videre arbejde.

Det ville være ønskeligt, hvis Naalakkersuisut kunne dele deres overvejelser om kommunernes fremtid. For under Formanden for Naalakkersuisuts åbningstale kom han kun ind på sager der allerede er i gang.

Hvad angår kommunernes og vores lands fremtid, anser vi en fællesplanlægning med kommunerne der strækker sig 10 år frem med udgangspunkt i de enkelte bosteders og vores lands muligheder.

Vi skal væk fra 1 årig planlægning ud fra Finansloven og i stedet tage udgangspunkt i borgernes og erhvervslivets muligheder og dermed komme væk fra usikkerheden om hvor og hvordan udviklingen skal foregå og dermed bane vej for udviklingen.

Vi skal fortsætte med at sikre den videreudvikling af erhvervslivet her i landet samt øge folks evne til at kunne forsørge dem selv.

For at målet om flest mulige personer skal tage vare for dem selv, er det svært at komme uden om at lave en skatte og socialreform, som fleksibelt letter borgernes levevilkår.

Hvis vi ønsker at opnå målet, så kan vi ikke komme uden om at øge uddannelsesniveaueet løbende og være på forkant med udviklingen. Vi har sådan set rigelige beviser på, at enhver uddannelse kan svare sig.

Det er glædeligt at mange unge tager en uddannelse for at sikre deres fremtid. Men vi skal sikre, at flest muligt unge både starter og færdiggør en uddannelse.

Vi skal sikre, at vi ikke går all in i folkeskolerne i vores bestræbelser på at øge uddannelsesniveaueet.

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni



Det er i og for sig i orden at man benytter ressourcer for at styrke folkeskolen. Vi skal ikke bruge øgede ressourcer over for de elever som klarer sig godt, men vi skal ressourcerne i løsninger som sætter barnet i centrum.

Der kan vi ikke komme uden om tidlige indsatser. Det er netop derfor vi fremsætter et forslag om at have fokus på barnet fra fosterstadiet til det fyldte 3. år. For det er jo netop denne periode et barns liv bliver grundfæstet.

Hvis et barn får sikret gode rammer for sit liv i netop denne periode er der tilstrækkelige med videnskabelige beviser for, at barnets muligheder i resten af livet øges. Også dermed skabes der gode rammer for familierne.

Vi skal også sætte ind med øget rådgivning for dem der skal opstarte en uddannelse. Dermed baner vi vej for de unge, således de kommer ind på de ønskede uddannelser og i uddannelser der matcher deres evner.

Lad os benytte vores ressourcer ved at vi ser på et større billede og komme væk fra at trykke på enkelte dybt specifikke knapper.

Tiden er inde til at vi øger uddannelserne her i landet så de matcher vores behov. Dette gælder alt fra håndværksfag til højere uddannelser.

Ikke mindst skal vi tilpasse vores uddannelser til de erhverv som er bærende for samfundet, sådan at vi kan videreudvikle os og tilpasse os.

Hvis vi skal fortsætte på en bæredygtig måde, må vi have uddannede som kan være med til at løfte vores bærende erhverv.

Her i vores land er det vigtigt at vi tager udgangspunkt i os selv og giver os selv muligheder.

Det er i og for sig i orden hvis giver rammer for udenlandske investeringer, service og de muligheder der skabes derfra. Men vi sætter os selv bagerst når disse arbejder skal løftes og vi tager alt for lidt udgangspunkt i os selv.

Vi bruger flere hundredemillioner til udenlandske konsulenter. Eksempelvis til jurister, også selv om disse arbejder sagtens kan klares her i landet. Det vil sige, at man direkte vælger at tage kapital ud af landet gennem at man vælger udlændinge. Ved at man valgte nogen her fra landet til opgaven kunne pengene cirkulere her i landet.

Hvad er bedst; lade penge og ressourcer strømme ud af landet eller sikre at flest mulige midler arbejde her i landet og skabe værdiforøgelse?

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni



Inuit Ataqatigiits holdning er krystalklar. Her i landet skal vi altid tage udgangspunkt i at klare tingene selv. Dette betyder ikke at vi udelukker alt hvad der kommer udefra. Men det betyder at vi tror på, at vores landsmænd er i stand til at løfte disse opgaver. Vi inviterer jer med til disse initiativer. Vi skal ikke lade penge sive ud af landet, vi skal sørge for at disse gavner os alle.

Da formanden for Naalakkersuisut ikke kom ind på disse, så ønsker vi at få oplyst, om hvilken politik Naalakkersuisut har om de penge der i lind strøm forlader landet.

For vi kan blandet andet se, at der sættes forhindringer til vores landsmænd som ellers har stort potentiale for udvikling. Blandt andet på grund af udlændinge.

Vi kan som eksempel tage folk der ønsker at udvikle smykkestenen i Sydgrønland, hvor vores landsmænd som selv ønsker at udnytte Tugtupit bliver mødt med forhindringer.

De har igennem de senere år fået udarbejdet videnskabelige undersøgelser af Tugtupits særegenhed af egen lomme, hvor dets egenskaber og indhold af radioaktivitet m.v. blev undersøgt. Dermed har de med viden særlige egenskaber reklameret produktet.

Der er en stor efterspørgsel fra resten af verden og der er mange potentielle købere, men der er stillet en forhindring for vores landsmænd der ønsker at udvikle produktet. Største delen af potentialet ligger i Kvanefjeldet og der har Australierne en tilladelse og der agter de at søge om udvindingstilladelse.

Hvem ønsker Naalakkersuisut skal foretage udvikling der? – Australierne som vil skabe en stor forurening eller vores landsmænd som ønsker at udvikle smykkestenindustri med respekt for miljøet? Vi vil være taknemmelige hvis Formanden for Naalakkersuisut kunne komme med et klart svar på netop dette spørgsmål.

Vi fra Inuit Ataqatigiit vælger vores landsmænd der ønsker at foretage udvikling. Også når vi har været med til at sætte lovgivningsmæssige rammer der nu skaber forhindringer for dem, så vil vi indrømme disse og straks tage initiativ til at rette op på disse.

Inuit Ataqatigiit er ængstelige over for, at koalitionen efter de udmeldinger der er kommet i de seneste dage nu vil begynde at åbne op for uranudvinding i Sydgrønland. Dette spørgsmål har splittet befolkningen i mange år. Det har også medvirket til, at familier er blevet splittet.

Samfundet vinder intet ved, at man først gør noget ved dem der splitter os mest. Vi må lede efter de ting der samler os, frem for at vi søger det der splitter os.

Vi har alt mulig grund til at være imod tiltag der vil skade miljøet og eksisterende erhverv. Vi har mod til at sige nej i tide, fordi vi tror på at vi kan videreudvikle eksisterende erhverv. Også fordi Naalakkersuisut i flere af vores § 37 spørgsmål har svaret med at man vil afvise projekter der er til skade for vores land.

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni



Vi skal også huske på, at vores borgere er beskyttet af oprindelige folks rettigheder. De har ret til være med til at bestemme og denne ret kan Naalakkersuisut ikke forbigå, fordi de har indgået internationale aftaler herom. De har sågar sammen med vores Rigsfællesskabspartner været i front for at skabe grundlaget for disse.

Vores børn og unge er i front i beskyttelsen af vores natur og i at handle på de globale klimaforandringer.

Netop det at vores ungdom nu stiller sig i forreste række og deres bekymringer om fremtiden forpligter os politikere om at øge vores indsats fremadrettet.

For gennem samarbejde kan vi gøre noget ved klimaforandringerne og sikre bedre beskyttelse af miljøet – det forpligter os ikke blot her i landet, det forpligter os ligeledes om at øge samarbejde med andre lande.

Vi skal søge fælles mål for vores land på bygger på videnskabeligt grundlag. Vi skal ligeledes søge samarbejde med andre lande.

Vi i Arktis er hårdt ramt af de globale klimaforandringer og af miljøforureningen. Vi har gode forudsætninger her i landet for handling samt at kunne udnytte vores position. I erhvervslivet, gennem forskning af vedvarende energi, ja på mange områder som kan gavne vores udvikling.

Vi kan som politikere ikke vende det døre øren til vores børns og vores ungdoms ønsker; vi må handle.

Vi har bemærket en stigende interesse om Arktis gennem de seneste år. Supermagterne intensiverer deres positioner i vores land og i Arktis. Der er stigende kamp om de nye muligheder som isens tilbagetrækning frembringer.

Vi anser det som nødvendigt at styrke de eksisterende internationale aftaler om Arktis. For vi mener at aftaler om demilitariseret Arktis skal fastholdes.

Vores land og Arktis skal være en demilitariseret zone. Vi skal på det allerkræftigste opfordre Naalakkersuisut til at sikre dette til enhver tid. Der er flere områder som den nuværende udvikling skaber. Selv vores Rigsfællesskabspartner Danmark øger sin militære tilstedeværelse i Arktis og har planer om at indsætte jagerfly i vores land – og vores eget Naalakkersuisut har på intet tidspunkt modsagt denne uheldige udvikling.

Det er mærkbart at man i stor grad underkaster sig danskernes Arktiske strategi.

Denne uheldige tendens skal vendes. For andre lande er nu begyndt at udnytte det faktum, at vi ingen fælles udenrigspolitik har.

Vi skal atter engang gentage, at vi straks må tage initiativ til at vi her i landet får en udenrigspolitik som vi alle er enige i. Først da kan vi opnå at stå i stærkest mulig position.

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni



Vi skal sikre, at ingen handler uden om os, når talen falder på vores land og Arktis.

Her i Grønland bør vi fremme selvforsyning og derved reducere på de importerede varer.

Fra Inuit Ataqatigiit vil vi gerne komme med et forslag til realisering af dette spørgsmål. Sidste år havde vi forslag om dette som blev godkendt af Inatsisartut, hvor Naalakkersuisut efterfølgende skulle fremkomme med forslag til realiseringen. Men vi har ikke kunnet se nogen tiltag fra Naalakkersuisut.

Dette kan ikke accepteres, for Naalakkersuisut har vænnet sig til at de forslag som kommer fra Inatsisartut, deres arbejdsgiver, bliver henlagt i en bunke. Formanden for Naalakkersuisut må redegøre for, hvorfor Naalakkersuisut har denne arbejdsmetode. For vi har mange eksempler på, at vores og de andre partiers forslag, som til tider skulle have været fremlagt sidste år ikke har set dagens lys med så meget som et lille bogstav.

Hvis vi befandt os i andre velfungerende demokratiske lande, ville man uden tvivl have draget konsekvenser af sådanne fremgangsmåder. Men i dag tier og overser koalitionen, med Demokraterne i førersædet, med det faktum at man kører ud over det spor som vi skal køre på.

Lad os forlade denne form for styring. Lad os få en god regeringsførelse. Lad os, og de enkelte partier, forlade denne form for magtbesiddelse og arbejde for folket med loven som redskab.

Lad os arbejde ud fra de ting vi er sammen om – på retfærdig vis, med en god styring hvor vi ikke fortier når der brydes en lov.

Tingenes tilstand i dag forhindrer os i at møde hinanden. Og det er nok med denne tilstand.

Vi er alle forpligtiget til at genskabe borgernes vigende tillid til politik og politikere.

Da jeg mener at man må italesætte sådanne tilstande som hindrer samarbejde og sammenhold tager jeg det op. Tingens skal italesættes, og Naalakkersuisut må redegøre for, hvorfor det er sådan.

For vi er jo vidner til, at Naalakkersuisut og koalitionen selv fremkommer med de forslag som vi har stillet, og som de et halvt år forinden havde forkastet som værende overflødige, ubrugelige og endda afvist med en grovhed.

For eksempel forkastede de forslaget om væresteder for børn, og nu har de selv for nyligt forelagt det som deres eget forslag. Hvordan kan det være at de forkaster forslaget som ubrugelig, for derefter inden der er gået et halvt år nu roser den. Er det fordi forslaget nu kommer fra dem selv?

Dette var også tilfældet med sagen hvor man bad rigsfællesskabet om hjælp, så man sammen kunne løfte opgaven ift. udfordringerne på de sociale område. Her var Naalakkersuisut meget uenige i dette, men hvor de nu anser det som en god ide.

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni



I en sag, hvor Naalakkersuisut ikke ville lytte til os, i sagen om lufthavnsbyggerierne, er de ting som vi påpegede dengang nu realiteter.

Dengang skændede man endog på vores budskab om kompromiser med disse ord – mangel på mod, modstandere af udvikling, hold op med at være teknikere, ja, hvad man ikke brugte af ord. De ting som vi dengang påpegede ifm. begrundelserne for beslutningen er i dag realiteter.

Nu hører vi at lufthavnsbyggerierne bliver dyrere end først beregnet, og ikke for at virke pralende – hvad sagde vi. Det er ærgerligt at Koalitionen dengang valgte at vende det døve øre til og pege ad os, og skænde på os i stedet for at snakke om tingene og finde kompromiser.

Men tingene er sket, og grunden til at jeg tager det op er, at jeg håber at vi kan lære af det. Ikke reagere med at blive fornærmet og nægte at hilse og samarbejde.

Det er nødvendigt at vi snakker sammen om status og videre forløb for lufthavnsbyggerierne, et projekt som betales af borgerne. En start kan være, at statussen ikke hemmeligholdes men fremlægges af Naalakkersuisut.

Formanden for Naalakkersuisuts åbningstale handlede om det forgangne, om kommende tiltag som vi allerede ved, og selvfølgelig om corona-pandemien.

Corona-krisen er stadig en udfordring ift. sundheden og økonomien verden over.

Heldigvis blev vi ikke så hårdt ramte her i landet ift. resten af verdenssamfundet. Men vi skal stadig væk være påpasselige.

Her i disse tider er der endnu en stigning af coronatilfælde i andre lande. Også i vores nabolande som vi har forbindelse til.

Vi må bestræbe os på at denne stigning får mindst mulige konsekvenser for vores levevilkår, for om nødvendigt må vi prøve at undgå flere lukninger.

Blandt andet har vores kulturarbejdere og sportsfolk været ramte af restriktionerne. Disse tiltag fra Naalakkersuisut synes usammenhængende.

Vi har indtil dato ikke fået en ordentlig forklaring på, hvorfor man i et corona-frit land skal lave så strikse regler for landets egen befolkning, samtidig med at man uhindret kan komme til Grønland fra andre corona-ramte lande.

Corona-krisen fordrer, at man laver en fornuftig og fremtidssikret økonomisk plan. Og med udgangspunkt i den nuværende situation, ville det være godt at benytte lejligheden til at gøre noget ved den længe ønskede reducere af den offentlige administration frem mod en mere fleksibel og enkel model.

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni



Den nuværende situation afstedkommer andre fremgangsmåder. Og én af de ting vi ændrer på er, at vi i stedet for at tage til andre lande som turister, rejser internt i vores eget land – den såkaldte staycation. At transport og overnatninger er sat ned i pris, har været benyttet af mange her i landet. Og mon ikke vi må tænke i, hvordan vi kan udvikle videre med disse tiltag.

Den udfordring som corona-krisen har afstedkommet skal vi kunne bruge til at styrke os, så vi bliver stærkere til den næste krise. For i takt med at priserne på fiskene daler, mærker vi nu konsekvenserne, og vi må være årvågne.

Vort land har baseret sig på fiskeri i mange år, og fiskeriet vil blive ved med at være hovederhvervet, også selvom der opstår andre erhverv.

Vi er blevet professionelle i dette erhverv, og er endda blandt de bedste i branchen verden over. Så lille en befolkning bør være stolte af dette. Og vi må blive ved med at udvikle på erhvervet.

Der er flere faktorer som spiller ind for fiskeriets fremtid, og en af disse er forvaltningen.

For vi må til stadighed sikre at også vore efterkommere kan leve på dette erhverv.

Det er nødvendigt med en samlet og målrettet politisk ramme for vores vigtigste erhverv. For heri ligger der, at vi må tilbyde et stabilt og stærkt fundament for fiskerierhververne.

Som det er i dag, er det ikke helt ved siden af at påstå, at der hersker megen tvivl indenfor erhvervet, og at man utålmodigt venter på hvad der vil ske.

En fiskerikommission er i gang med arbejdet, men det er ikke afsluttet endnu. Men i stedet for bare at vente på fiskerikommissionen, hvad vil Naalakkersuisut så gøre med fiskeriet?

Det er ved at blive tydeligt at en reformering ikke kommer til at ske i denne valgperiode, og at man ikke vil blive færdige med denne fiskerilov. For fiskerikommissionens arbejde er forsinket. Og hvis man kigger på dens tidsplan, og den tid som vi ved der skal bruges før en lov kommer til; så er det ikke realistisk at regne med at denne lov bliver færdig i denne valgperiode.

Vi glæder os til samarbejde i dette Inatsisartut-år. Der er ingen tvivl om, at der vil komme udfordringer i at mødes i vore standpunkter og at vore forskelligheder vil komme frem. Men vi tror også på, at vi kan opnå resultater med vore gode viljer og være med til at opnå brede resultater.

Vi vil fra Inuit Ataqatigiit prioritere at borgernes vilkår ikke bliver forringet.

For vi må prioritere, at der ikke bliver for mange borgere som bliver for udfordrede, vi må finansiere rettidigt og med fremtiden for øje.

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni



Vi skal inddrage landets vigtigste ressourcer, menneskene.

En inddragelse, som er med til at skabe en tillid mennesker imellem, en medansvarlighed og følelse af at løfte i flok.

De som har brug for det skal føle at der er ressourcer til dem, tid til dem. De skal kunne regne med at få hjælpen.

Vi vil gerne være med til en markant forbedring af de ældres vilkår

Vi skal bane vejen for, at alle mennesker har boliger som de kan betale, og at så mange som muligt har forsørge sig selv.

Vi skal skabe stærke børn og stærke familier. Hvis de har brug for hjælp, skal dette ske ved en tidlig indsats.

Vi skal have råd til tandretninger.

Vi skal skabe en god bund for at borgerne og regionerne kan udvikle på erhvervsområdet.

Og ikke at forglemme, at vi er en del af verdenssamfundet og skal vedblive at udvikle på dette samarbejde. Og være med til at udvikle og agere på ift. klimaændringerne.

Kort sagt. Vi skal arbejde med en tro på, at alle borgerne har noget at bidrage med at styrke dette. Vi skal være retfærdige i arbejdet på at give borgerne gode vilkår.

Vi er jo forpligtigede til at have en viden om vores arbejde, og ikke kun ytre vore meninger.

Landets ledere bør være nogle, som bygger veje til brug for realisering af vore fælles målsætninger.

Vi har pligt til at arbejde med inddragelse og information til borgerne.

Vi skal arbejde ud fra en respekt for den stemme som borgerne i følge deres rettighed har givet os.

Vi skal samle landet og dens folk.